

har navnlig sagt, at man vilde „nedværdige sig“ derved. Jeg troer, at det var et Ord, som undslap den ærede Taler i Talens Løb, uden at han egentlig meente det; thi dersom en Deel af Rigsdagen havde den Overbeviisning, at den Bane, som er vedtagen og som jeg anseer for uheldig, er til Skade, at den aldrig vil forrente sig, aldrig vil bringe den Gavn, som den ærede Rigsdagsmand troer, at den vil bringe, og at den oveniføbet ved den tunge Byrde, den kaster paa Statskassen, idetmindste for lang Tid vil umuliggjøre Anlægget af en Jernbane, som efter deres Mening, om hvilke jeg taler, er mere fornuftig, saa vilde det dog være meget urigtigt, om man, om jeg saa maa sige, vilde „nedværdige“ Finantserne saaledes, at man kastede en Byrde paa dem, blot fordi en tidligere Rigsdag var kommen til det Resultat. Det skeer heller ikke nogetsteds; hvad der er givet ved Lov, kan ophæves ved Lov, det er Statens Udsvikling. Den ærede Rigsdagsmand lagde megen Lidenskab paa et Hovedpunkt, hvorledes den nemlig vilde komme til at forrente sig, og yttrede, at den kunde forrente 2 pCt.; men naar den ikke kan forrente Mere end 2 pCt., saa vil man derved, paa Grund af Garantien, kaste paa Statskassen en Byrde af circa 200,000 Rb. aarligt; hvad kan det hjælpe derimod at opstille, at den eventuelle sjenkte Bane i Forbindelse med en jydsk Bane vil kunne hjælpe Noget paa den sjællandske Jernbane? Det er jo dog altfor dyrt at kjøbe nogle Tusinde Dalers mindre Udgift ved den sjællandske Jernbane, ved at give Tusinder ud i sneefebis til den jydsk Bane; det maa dog være ganske klart.

Den ærede Rigsdagsmand sagde saa Resaget, at det virkelig efter min Mening er vanskeligt, naar man ikke har hans Foredrag liggende trykt for sig, at gennemgaae hans Udtalelser i den Orden, hvori de kom frem; det er overordentlig vanskeligt at gennemgaae det Altsammen, men jeg skal dog prøve paa at gennemgaae nogle enkelte Punkter. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, hvorledes Banen vilde stille sig med Hensyn til Liimfjordens Bassin; men, naar man har en Fjord, der

strækker sig ind igjennem hele Landets Brede, som har en Længde af over 20 Mile, som har tvende Udlob, et østligt og et vestligt, en Fjord, som mod Nord har et stort Stykke meget smalt Terrain, saa forekommer det mig at være en af de forunderligste Paastande at ville staae op og sige: Af alle Egne i Jylland trænger denne meest til Communicationsmidler; derved udtaler man Noget, som i den Grad er stridende mod Alt, hvad Historien lærer om Handels Udsvikling, og mod hvad man ogsaa efter en almindelig logisk Slutning maa antage, at jeg ikke kan begribe, hvorledes han kan gjøre det. Men selv, naar man nu, som den ærede Herre, er kommen til dette forunderlige Resultat, at Folk, som boe paa Siderne af denne Jordsø, der er 20 Mile lang, og som oveniføbet, hvad rigtignok blev berørt, men ogsaa accurat kun berørt, er bleven forbedret ved, at der med store Omkostninger er anlagt en Canal, skulde være dem, der meest trængte til en Jernbane, hvorledes skulde da den Jernbane, hvorom der her er Tale, kunne hjælpe dem? Der maatte jo da ogsaa være en Jernbane, som gik paa den anden Side, og man maatte jo desuden ogsaa forudsætte, at der paa Vestkysten blev en tilstrækkelig god Gavn, thi hvad hjælper det at have en Jernbane, som udmunder ved Venøbugten eller et andet Sted paa Vestkysten, naar der, og det er jo ganske vist, ikke er nogen saadan ordentlig Gavn, at man kan drive Handel med det Slags Skibe, som klar for klar mere og mere anvendes til Handel, nemlig de større Skibe; det synes mig naturligt. Vil endelig den ærede Rigsdagsmand garantere for, at Aggercanalen ikke lukker sig igjen? Ved den ærede Rigsdagsmand ikke, at ingen Sagkyndig tør paa staae, at den ikke vil lukke sig igjen? (Lee: Ja, netop derfor er Jernbanen god!). Naar, altsaa derfor skulle vi have en Jernbane, som ender paa Vestkysten af Jylland, saa skal man vel vade ud fra Jernbanen og lægge Barerne imellem Revlerne, men det synes jeg dog ikke kan gaae an, det finder jeg urimeligt. Hvad der blev bemærket om, hvad Banen kan udrette, kan være meget rigtigt, men det gaaer dermed, som Holberg siger: Den Syllotismus kan ogsaa gjøres om min Vest; det gælder